

Megtalálni Csodaországát!

Alexandra boldogsága határtalan volt! Soha nem gondolta volna, hogy a sok szerencsétlenség ellenére rá talál a boldogság! Pár nappal az esküvő után az orvosnál jártak még utazás előtt megbizonyosodtak róla, hogy minden rendben van e a babával! Minden képzeletüket felől szárnyalta, mikor a doktornő közölte velük, hogy ikerk lesznek! Még jobban oda kell majd figyelniük az utazás során, hogy minden a legnagyobb rendben legyen! Alexnek nem szabad kimerítenie magát, hiszen egy iker várandósság nem kis dolog! Mivel hajlamos a belesetekre ezért a doktornő le is akarta beszélni őket az utazásról! De hallani sem akartak arról, hogy ne utazzanak el a nászutjukra! Nagyon izgatottak voltak már az utazástól! Az esküvő, készülétek nagyon kimerítették őket és nagyon szerettek volna már egy kis időt pihenéssel és egymással foglalkozni!

A nászutjukat a csodálatos zemplénbe tervezik eltölteni!

Az indulás előtt Alexandra mindet átnézett, nem felejtenek e otthon valamit. -Minden meg van szívem?

-kérdezte Aiden - igen életem mindent becsomagoltam.

-Az orvosi papírjaid is elraktad? - igen, ne parázz!

-Akkor indulhatunk is a nászutunkra!

Ekkor még nem is sejtették, hogy az éleük gyökeresen megfog változni!

Az autó beindult, a kerekek elgurultak! Több órák út állt előttük! A tervek szerint 12 órára érnek Bodrogkeresztúra, ahol elkezdődik a Zemplén túra.

- Pisilnem kell- kiáltott fel Alexandra

-De hiszen csak most indultunk el

- Állapotos vagyok ha elfelejtene. Ketten is nyomják a hólyagomat!

-Ha látok egy pihenőt megálok.

-Áhh én addig nem fogom kibírni! - jajveszékelt Alex.

Aidan lelassított és próbált egy helyet keresni az útszélen ahol megtud állni! Ditte kiugrott az autóból! Örült, hogy nem törte ki a bokáját. Nem akart az autóforgalom szeme láttára pisilni, ezért kicsit bentebb ment, hogy keressen egy bokrot ami mögé elbújhat! Vére megtörtént elengedhette magától. Épp a nadrágját húzta fel amikor zajt halott maga mögött. Hátra nézett és egy világító szempárt látott a távolból megcsilanni! Ilyedten kapta el a tekintetét, de utánna még is vissza pillantott. Ekkor nem látott semmit. -Már képzelődök is -mosolygot magán. - Mi lesz a gyerekek után? Megbolondulok?-járt a gondolataiban.

-Kész vagy? -kérdezte Aiden

-Indulhatunk. Siessünk, mert lassan meg is éhezem csipkelődött vele Ditte.

Folyatták tovább az útjukat! Már csak egy óra volt hátra míg oda nem érnek a szálláshelyre.

Elfoglalták a szálláshelyüket! Nagyon kis takaros panzióba sikerült nekik helyet foglalniuk. A szállásadójuk egy idős házaspár volt! Nagyon kedvesek, barátságosak voltak és tekintve, hogy eleég hosszú volt az útjuk eltekintettek a papír munka fontosságáról. A szobájuk tágas volt. Az ágy hatalmas és a közepén rózsaszírmokból egy szivecske kirakva a közepében meg egy üveg pezsgő.

-Hát ebből most nekem nem jut- grimaszolt Alex

-Sebaj szívem, iszok én helyetted is - csipkelődött férje

Az este fantasztikusan telt! A közeli étteremből szálítottak ki kaját így ki sem kellett mozdulniuk az ágyból! Sokáig fennt voltak. Szerelmeskedtek utánna filmeztek és sokat beszélgettek a jövőről.

-Jó reggelt édesem-köszönteötte férjét Alexandra

-neked is jó reggelt szívem-válaszolt

-hogya aludtál?

-Mesésen. Nyugodt éjszakám volt. Nem kellett semmi miatt idegesítenem magam. És még a pizzámat sem lopta el senki-mosolygott.

-Pizzáról jut eszembe, öltözzönk készüljünk el, mert le fogunk maradni a reggeliről.

Megreggeliztek. Alex lepusztította a svédasztalt. Kiadós evés után Le dőltek egy kicsit pihenni s ezután neki láttak a túrájuk végrehajtására. Rengetek látnivaló állt előttük! Tudták, hogy ide több napra kell foglalni, ha mindent megszeretnének nézni amit elterveztek. Ki léptek a kapunk kéz a kézben sétálva elindultak 15km-es gyalog útjukra. Nagyon szép időt fogtak ki a kirándulásra. Minden fánál megálltak képet készíteni, hogy rengeteg emlékü legyen az utazásról.

Már több mint egy órája sétáltak mikor elértek egy ösvényhez. Aiden nem akart letérni az útvonalról, de Alexet valami különös érzés ejtette rabul és készítettést érzett arra, hogy lemenjenek az ösvényen és megnézzék, hogy mit is rejt! Már jó ideje kutyagoltak és Aiden már vissza is akart fordulni, mire megpillantottak egy házat a semmi közepén. Alexandra megállt a kapuban és bámult befelé az ablakon. Csak állt meredten és bámult és csak bámult. A tekintete nagyon furcsa volt. Aiden alig bírta elrángatni ház elől.

Elég volt ebből. Vissza kell indulnunk, mert mindjárt besötétedik. Nem szeretném magunkat veszélynek kitenni. Visszaindultak a szállásra. Alexandra egész uton egy szót sem szólt. Ezt Aiden eléggé furcsálta, hisz máskor egész uton be nem áll a szája. Be tudta annak, hogy elfáradt!

Az este szokványosan csendben telt. Megvacsoráztak, ezután Alex hamar lefeküdt. Aiden odabújt hozzá. Elaludtak. Alex felriadt az éjszaka közepén. Mintha egy rémálomban lett volna. Szapora volt a pulzusa, arcán csorgott az izzadság. Szédült. Különös, megmagyarázhatatlan érzés kerítette hatalmába. Felöltözött, ki osont a szobából és egyenesen az erdő felé vette az irányt. Mindvégig egy dal járt a fejében amiről mindig a volt szerelme Roland jutott eszébe. -Yesterday i died, tomorrows bleeding. Fall into youre sunlight.....-Ezt akkor hallgatta amikor a férfi szakított vele. Elég különösnek találta, hogy pont ez a dal jár a fejében. csak szaladt és csak szaladt. Meg sem állt az ösvényig amit Aidenell találtak. Letért az ösvényen ezután rohant a kisház irányába. Megállt az ajtóban és meredten bámulta a házat. Ekkor meglátta ugyan azt a szempárt amit az erdőben látott. Csak bámult bele a szemébe, ami egyre csak fényesebb lett. Már szinte vakítóan. Alexnek el is kellett a fejét fordítania, mert nem bírta a szeme azt az erős fényt. Szeme sarkából mintha egy farkast látott volna. A fényesség kezdett aláhagyni, a nő vissza fordította a fejét és meglátta őt! Szemtől szembe állt vele volt szerelme. Volt, de egy kicsit mostani is, hiszen sosem tudta őt igazán soha elfelejteni, elengedni. Keze, lába remegett. Nem tudta, hogy most mi ez. Nem értette, hogy miért van itt. A tudatában azt érezte, hogy a férfi hívta őt ide.

Sok-sok évvel ezelőtt, nagyon szerelmesek voltak egymásba. Alexandrának ő volt az első igazi nagy szerelme akiről soha senkinek nem beszélt. Igyekszett őt magában eltemetni. A nagy boldogság akkor ért véget amikor Roland hirtelen szakított vele. A döntését azzal indokolta meg, hogy ő nem tudja megadni számára azt az életet amit megérdemelne. Vele sohasem lehet biztonságban. Igazából sosem értette ezt az egészet, hogy miért is szakítottak.

Ott állt vele szemtől szemben az a férfi aki faképnél hagyta és összetörte a szívet. Az ajtó kinyílt és a férfi a kezét nyújtotta a nő felé. Alexandra szíve egyre hevesebben vert. Az esze azt súgta, hogy meneküljön, hiszen állapotos és a násztűjtát tölti gyermekei apjával. De a szíve és valami különös megmagyarázhatatlan érzés hatására megfogta Roland kezét, besétáltak az ajtón és egyszercsak eltűntek. Mintha nem is lett volna ott senki. Csak a csend, a sötétség, az éjszaka.

Aiden nyújtózott egy nagyot aztán oda bújt Alexandrához, de meglepődve tapasztalta, hogy az ágy másik téréle üres. Átnézett a fürdőszoba ajtóra és látta, hogy nyitva van az ajtaja, valószínűleg üres. Az éjjeli szekrény felé fordult, megnézte telefonját. 08:07 perc volt. Biztosan lement reggelizni, gondolta. Bár egy kissé furcsálta, hogy nélküle ment le, de betudta annak, hogy a gyerekek a pocakban már nagyon éhesek voltak.

Lement az étkezőbe, szétnézett. Két asztalnál látta, hogy ülnek, de Alex nem volt sehol. Elsétált a recepcióhoz, megkérdezte a hölgyet, hogy esetleg nem találkozott-e a feleségével. A recepciós nemel válaszolt a kérdésre! Ekkor Aiden már kezdett nagyon ideges lenni. Felment a szobába, szétnézett. Látta, hogy a telefonja, táskája mindene itt van a kabátján kívül. -Most mihez kezdjek? -mondta kétségbeesetten.

Alex és Roland kézenfogva sétáltak át egy ajtón ami átjáró volt egy másik fantasztikus világban. Az a világ más volt. Ditte nem tudta, hogy most álmodik vagy mi történik vele. Nem akart hinni a szemének. Létezik egy hely amit mi szabad szemmel nem láthatunk, nem érzékelhetünk, de még csak a legmerészebb álmainkban sem gondolhatunk.

-Hová viszel engem? Mi ez az egész? Nekem vissza kell mennem Aidenhez. Már biztosan keres, hogy hová tűntem.

-Nyugodj meg kedvesem. Nem fogunk bántani. Minden rendben lesz. Szükségünk van rád.

Alexandra hátán futkosott a hideg. Kezdett felébredni ebből a ködös varázslatból.

-Szükségünk? Kiknek? -kérdezte rémülve.

Ekkor megpillantott egy kis házat, ahová Roland bevezette őt.

Mikor belépett a házba síkított egy hatalmasat. A ház tele volt farkasokkal. Ki akart futni a házból, de a férfi nem engedte.

- Kérlek ne félj. Nem akarok neked rosszat hidd el.

-Mi csak szeretnék neked segíteni. Szeretnék téged és a babákat megvédeni-szólalt meg az egyik farkas emberi nyelven.

Alex halálra rémül .-Nem ez nem létezik. Mit tettél velem. Engedj elmenni -könyörgött a férfinak.

-Nem lehet . Meg kell védenem téged.

-De mégis mitől?

-Gyere, pihened kell. Később mindent elmondok.

Azzal bekísérte Alexet egy szobába. A viselős asszonynak jól is esne egy kis pihenés, mert úgy érezte a történetek hatására, hogy teljesen kimerült. Roland készített egy kamilla teát és bevitte Alexnek.

-Köszönöm

-Szívesen -mondta a férfi.

-Szóval te itt élsz? Mi ez az egész ? Mi ez a hely?

-Igen én itt élek. A farka a családom. Ez a hely az én csodaországom. Titokzatos varázs világ.

-Huh elég hihetetlennek hangzik. De te mit keresel itt? Erre a kérdésemre még nem válaszoltál!

-Azóta élek itt, hogy elengedtelek. Ide tartozom. Én egy farkas vagyok. Félig ember félig farkas. Bármikor át tudok változni.

-Na persze. Szakításkor kellett volna ezt előadnod. Bár szerintem akkor sem nevettem volna rajta.

Ekkor Roland letépte ruháit és bundát növesztett. Átváltozott egy gyönyörű, szép farkassá. Alex állta le esett. Író lévén elég dús a fantáziája, de ez az ő képzeletét is felül múlta.

-Azta . Szóhoz sem jutok. Mostmár értem, hogy miért mondtad, hogy melletted sosem lehet normális életem. De miért nem mondtad el? Megoldottuk volna.

-Nem lehetett. Nem lett volna biztonságos és úgysem hittél volna nekem. Életem legfájóbb tette volt, de el kellett téged engedmen. Nem telik el nap úgy azóta, hogy ne gondolnék rád, ne idézném fel a régi pillanatokat, ne dudolnám a kedvenc dalunkat. A tudat, hogy más felesége lettél, hogy más tarthat a karjaiban egyszerűen felemészt., Legfőképpen, hogy ő adhat neked gyerekeket és én nem. Sokáig ezzel a gondolattal keltem, feküdtem ,de mára kicsit jobb lett.

-Nagyon fájt amikor elmentél. Nem tudtam hogyan teszem magam túl rajta. Szar volt minden. De aztán teltek a napok. hetek ,hónapok s az évek. Sokszor eszembe jutottál ,de már csak ritkán . Aztán jött Aiden ő minden sebet begyógyított! Erre te megjelenysz ezzel a farkasos szaroddal. Na ezt ne! Mostmár elég haza akarok menni.

-Nem lehet. Még nem. Nagy veszélyben vagy és csak mi tudunk megvédeni.

-Igen ezt már mondtad, de nem részletezted azt a " hatalmas " veszélyt.

- Egy messzi zord királyságban újra életre keltik a gonoszt. A zord hegyeken át élnek ők a medvék és a többi mítikus lény. Ők szeretnék átvenni a teljes uralmat minden fölött. Nemcsak a mi világunkét,de a te világodat is. Ehhez szükségük van egy új élethez. Az új élet áldozatával tudják életre kelteni a nagy mágust. Ennek az új életnek kötődnie kell a mi világunkhoz. Itt jössz te a képbe. Érted már egy e világi áldozatot hozott ekkor a varázslat megszületett. Te és a babák nagy veszélyben vagytok. Mostmár érted, hogy mennyire fontos, hogy velem és a farkával maradj amíg elnem pusztítjuk az ellenséget.

*

Aiden nagyon ideges volt. Nem tudta mitévő legyen. Már majdnem eltelt egy nap mióta Ditte eltűnt! Úgy határozott, hogy felkeresi a környékbéli kórházakat hátha valaki tud róla valamit, netán valmi baleset történt volna, hisz Ditte hajlamos arra . hogy baleset érje. De a kórházakban nem volt nyoma. Ekkor úgy döntött, hogy mostmár elmegy a rendőrégre. Ki lépett a szobából egyenesen a szálloda kijárata felé vette az irányt. Elhaladt a recepció előtt. Láta, hogy a szállásadó hölgy papírokkal bíbelődött. Ráköszönt, de az asszony lesütött szemmel köszönt rá, mintha valami miatt szégyelnie kellene magát. Aiden odalépett hozzá és elkezdte mondani ,hogy mostmár elmegy a rendőrségre és bejelenti feleségének eltűnését. A szállásadó csak annyit mondott.

-Ha átment az ösvényen, nem látja viszont többet.

A férfi szeme elkerekedett. Nem akart hinni a fülének.

- Ezt hogy érti? Milyen ösvényen? Mi az, hogy nem láthatom többet?

- Vannak dolgok ,amelyek a halandó emberek számára láthatatlanok- Kapta a választ. Túl régóta élek már itt ahhoz, hogy tudjam mi van az erdő mélyén.

Aiden nem hitt a fülének . Na ez is bolond- gondolta- Kilépett az ajtón ,beült a kocsijába és elhajtott a rendőrség felé.

Alexandra egy nagy zajra riadt fel. Kint már sötét volt. Elfogta a rémület. Felült az ágyon. Ekkor megint zajt halott a konyha felől. Kipattant az ágyból. A szoba ajtaja elkezdett kinyílni, de nagyon lassan. fél perc elteltével meglátott az ajtóba meglátott egy törpére hasonlító lényt. A történetek óta nincs meglepődve már semmin amit lát.

-Ne félj tőlem kedvesem. Nem bántalak. - szólalt meg a manó lány hangon.

-De szuper- gúnyolódott Alex

-Azért jöttem, hogy elvigyelek innét. Itt nem vagy biztonságban a kutyák között.

-De hiszen Roland azt mondta, hogy itt biztonságban vagyok. Ő megfog engem védeni.

-Haha -nevetett a törpe. Ő nem fog megvédeni téged. Ő ártani akar neked és a babáknak is. Velem kell jönnöd. El kell innen mennünk addig amíg nem érnek vissza.

Alexandrával elkezdett forogni a világ. Nem értette, hogy mi történik. Élete szerelme elárulná őt. Az nem lehet. Mi ez az egész.? Én csak szeretném visszakapni az életemet-ez járt a gondolataiban.

-Gyorsan sietnünk kell,mindjárt itt lesznek-unszolta a törpe

-Segítesz nekem haza jutni? -kérdezte a nő

-Persze,kedvesem megígérem hogy biztonságban haza juttatlak-nyugtatta a törpe.

Ki siettek a házból. Elindultak egyenesen az edő közepébe át a vadregényes fenyvesen...

Roland igyekezett vissza a vadászatból, nem akarta sokáig magára hagyni a nőt. Szeretett volna neki egy finom vacsorát készíteni. Gondoskodni akart róla . Legalább addig vele lehet amíg meg nem oldódik a probléma. Jó érzés volt a közelében lenni. Újra érezni az illatát. Most minden pillanat újra róla szól. Mikor már a ház közelében volt gyanús szagokat érzett. Ideges lett. Be rohant a házba, de Alexnek csak a hült helyét találta. Tudta, hogy bajvan. Nagy veszélyben van a nő. Az ellenség megszerezte őt. Egy nagy vonyítással jelezte a többieknek, hogy baj van.

Aiden megérkezett az örsre. Kiszállt az autóból és besétált az épültbe. A recepción elmondta, hogy szeretné bejelenteni, hogy eltűnt a felesége . Fel kísérték egy irodába ahol egy nyomozó várta. Aiden elmondott minden lépésről lépésre ,hogy mi történik mióta megérkeztek a nászútra. Elmondta, hogy az utolsó hely ahol jártak az egy ösvényen túli háznál voltak.

-Melyik ösvénynél?-kérdezi a nyomozó

- Amelyik az erdő közepén van. van egy kis ösvény amin lemegyünk és ott van egy kis házikó . Nem tűnt elhagyatottnak.

-De uram az ösvényen túl nincs egy darab ház sem. Ott csak az erdők vannak.

-Nem . Ott volt a ház. A saját szememmel láttam. Menjünk el és nézzük meg.

-Rendben van. Az én kocsimmal megyünk.-irányította a rendőr

Egy darabig autóval mentek, de a túra útvonalra nem tudtak kocsival bemenni így gyalog lelett folytatniuk az utukat. Sétáltak egy jó darabig aztán Aiden felkiáltott, hogy itt az ösvény. Letértek az ösvényre. Kutyagoltak egy darabon, de a háznak semmi nyomát nem látták.

-Ezt nem hiszem el. Itt kell lennie. Itt állt. Egy ház nem tűnhet csak úgy el. -Üvöltözött Aiden

-Én mondtam, hogy nem áll itt semmijen ház. Azért jöttem ide magával, hogy ön is lássa a saját szemével

-Itt volt a ház. Láttuk a feleségemmel. Annyira megbabonázta őt, hogy hosszú percekig áll az ablakot bámulva.

-Mennyünk vissza és ajánlok egy nyomozót aki tud önnek segíteni!

*

Roland összehívta a falkát és indulásra készek. Meg kell menteniük a nőt, mielőtt a mágus terve megvalósul.

Alex erős fejfájásra ébredt. Úgy érezte mintha egy súlyos tárgy fejbe vágta volna. Ahogy egyre jobban magához tért egy barlangszerű helyen találta magát. Érezte, hogy fázik és nagyon fél. Talált a sarokba pár takarót azt húzta magára. Nem tudta, hogy mi fog történni, de tudta, hogy nagy hibát követett el amikor elment ezzel a lénnel. Mire ezeket kigondolta a helység tele lett mindenfélével. Manók, törpék , koboldok lepték el a barlangot. A fantázia lények két sorba húzódtak, mintha várnának valami. Ekkor megjelent egy hatalmas jegesmedve a hátán egy fura emberke ült. A manók tisztelegtek előtte. Az emberke leugrott a medvéről és egyenesen Alexfelé fordult. A kalapját eltekintve úgy nézett ki mint egy varázsló feleség amit a tv-ben látni.

-Üdvözöllek kedvesem- szólalt meg a varázsló. Nagyon vártunk téged. Nem is volt olyan nehéz eljuttatni a

királyságban. Nem kellett olyan sok álomport használnia a manóknak, és önszántadból jöttél el, mert azt hitted, hogy a kicsi farkas elárult téged. Szegényke már biztosan nagyon sír, hogy nem talált téged. Nemsokára itt lessz. Megvárjuk a szertartással úgy még jobb lessz a buli-kacarászott a mágus.

-Miért teszed ezt velem. Mit közöm van nekem mindenhez.

-Nagyon is sok közöd van. Te és a gyermekeid fogjátok nekem visszaadni a varázs erőmet, amit több száz éve elvesztettem a kutyák miatt. Egy félig farkas félig ember vére képes visszatenni a varázs erőmet.

-Miről beszél. Én nem vagyok farkas. Én csak egy nő vagyok bassza meg.

- A pocakodban lévő baba egyike viszont igen.

-Maga teljesen örült. Az én kisbabáim édesapja a férjem Aiden

-Csak az egyiküké-örvendezett a mágus-ez is része a zseniális tervemnek. Na népem tapsot kérek-ünnepeltette magát.

-Mégis miről beszél?-Alex már a könnyeivel küszködött.

-Hmm emlékszel arra az estére amikor kicsit több gin tonicot ittál a kelleténél és örülten kívántad Aident? Na ő nem Aiden volt. Egy kis manó bűbájjal rávettem Rolandot, hogy utánaad kémkedjen. Te is kaptál egy kicsit a varázslatból és miközben te azt képzelted, hogy a férjeddal töltöd az éjszakát közben pedig a kis farkassal voltál.

-Maga egy örült!

*

Aiden visszaérkezett a rendőrségre, felsétát az irodába a nyomozó társaságában.

-Kérem üljön le, mondta a férfi . Tudja ez a hely különleges. Varázslatos, de mi helyiek erről nem is veszünk tudomást. Egyetlen ember van aki önnek tud segíteni. Ő Álmos nyomozó. Itt címe keresse meg. Ő látott már sokmindent. Ő az egyedüli aki tud segíteni.

-Álmos? Hanyadik században élünk? -csodálkozott Aiden.

-A döntés az öné-mondta a rendőr.

Aiden visszarohant a szállásra, titkon remélte szerelme hátha visszament, de csalódnia kellett. Összepakolta a holmijait és a felesége cuccait is. Kijelentkezett a recepción és elindult , hogy megkeresse Álmos nyomozót!

Roland és a falka már közeledett a messzi királyság felé. Harcra készen álltak. Tudták, hogy harcba kell szállniuk. Nehéz csata várt rájuk. Eközben Aiden már a megadott címen volt. Nem is gondolta, hogy ilyen könnyen megfogja találni őt. Elmondta neki a történeteket és a segítségét kérte, hogy találja meg a feleségét.

-Uram hisz ön a szellemekben?-Kérdezte Álmos

-Nem hiszek. Micsoda baromság ez-hüledezett Aiden

-Én sem hiszek, de tudom, hogy vannak. Induljunk. Nincs vesztegetni való időnk. sejtem, hogy hol lehet.

Beültek az autóba és elindultak vissza a zemplémbé megkeresni Alexet.

A barlangban már ment a sürgés forgás. Mindenki izgatott volt , hogy kezdődik a szertartás. Hamarosan ők válhatnak a legnagyobb királysággá.

-Készítsétek elő a nőt. Hamarosan kezdjük-szólta a varázsló.

-Igen uram-felelik a szorgos manók.

Alexett egy székhez kötözték, száját beragasztották . Sok szorgos manó kéz felemelte a székkal és bevezettek egy helységbe a barlang mélyén. Gyergyákkal teli oltárra helyezték őt, ami mellett egy hatalmas üst fortyogott. Alex szíve hevesen vert. Tudta, hogy ezek lesznek az utolsó lélegzetei. Tudta, hogy innen nem fog meneküni. A mágus elővett egy hatalmas kést és Alex hasához szegezte. Alex behunyt a szemét és várta ,hogy a mágus lesújtson! Mikor a kés célba ért volna farkasok lepték el a barlangot. Roland egyenesen a varázslóra támad és megpróbálta elvenni tőle a kést! A többiek a manókkal hadakoztak. A farkasok erőfölényben voltak. Sokan elmenekültek inkább.

Aiden és Álmos leparkoltak az autóval. Utukat gyalog folytatták . Elértek az ösvényhez és besétáltak. Sétáltak egy darabon és Aiden nem akart hinni a szemének. Ott állt a ház amit láttak.

-Nézze itt a ház amiről beszéltem. Délután még nem állt itt. Ez,hogy lehetséges?

-Ne vesztegessük az időnk felesleges kérdésekkel. Menjünk!

Kinyitották a kaput és egyenesen besétáltak a házba. Beléptek a házba és minden vakítóan fehér volt. Mintha valami lidércfénybe sétáltak volna be. Nem bírták elviselni be csukták a szemüket és várták míg elmúlik. Hirtelen sötétség lett. Miután megszokta a szemük elindultak . Egy hatalmas erdőt láttak maguk előtt ami

sötétbe borult. Elindultak egyenesen hátha meglelik amit keresnek. Nem is olyan sokára megleltek egy barlangot besétáltak és ami a szemük elé tárult az felfoghatatlan volt. Aiden egyenesen lefagyott. Nem tudta feldolgozni a látottakat. Álmos nyomozó révén elég sokat látott. Nyomozott ő már szellemek után, de nem gondolta, hogy vannak még dolgok amik megtudják őt lepni. Adam feleszmélt és meglátta Alexet. Oda akart szaladt hozzá, de ez volt az utolsó tette életében. Miközben Roland hadakozott a varázslóval ő leakart súlytani a késsel, hogy visszanyerhesse az erejét és le tudja győzni a falkát a kés egyenesen Aiden szívébe landolt. Ekkor Adam szíve megszűnt dobogni. Ditte fel kiáltott.- Nem ez nem lehet. Csak sírt és sírt.

Roland egy végső leszámolásba kezdett. Elharapta a mágus torkát. Ekkor egy hatalmas fényrobbanás történt, és újra világosság borult a királyságba. A mágus létezése örökre megszűnt. Többé egy királyságot sem fog fenyegetni. Roland eloldozza Alexet aki oda szalad Aiden élettelen testéhez. Magához öleli és csak zokog és zokog. Roland felrángatja a lányt.

-Sajnálom. Nagyon sajnálom.

-Ez a te hibád. Csak is a te hibád. Soha többé nem akarlak látni és soha nem foglak a gyerekeim közelébe engedni ! Megértetted?

- Sajnálom. Ennek nem így kellett volna lennie. Nem gondoltam, hogy ő idefog találni.

- Elnézést kérek, hogy félbe szakítom a beszélgetést-szólalt meg a nyomozó-Álmos vagyok. A férje bérelt fel engem, hogy megtaláljam magát. Az én segítségemmel tudtunk átjönni ebbe a világba. Sajnálom, hogy így alakult ,nem gondoltam, hogy ez fog történni. Ha tudom nem engedem, hogy eljöjjön velem, de a testét magunkkal kell vinnünk. A rendőrségnek is mondanunk kell valmit. Kérem Ditte jöjjön velem. Induljunk.

-Hadd kísérjelek vissza-kérlelte a férfi.

- Megmondtam, hogy soha többé nem akarlak látni.

- Sajnálom, hogy így érzel. Remélem egyszer megtudsz nekem bocsájtani. Egyvalami mindig összefog kötni bennünket. Csak arra kérlek vigyázz magadra. Ha egyszer szükséged lenne rám tudod, hogy hol találsz.

Homlokon csókolta a nőt és elfutott a falkával. Keservesen vonyított egyett jelezvén a bánatát a világnak.

Alex és a nyomozó elindultak haza. Elvitték magukkal Aiden testét, hogy megadhatja a módját a tisztesség búcsúnak. Meg ígérte neki, hogy a legnagyobb szeretetben fogja felnevelni a gyerekeket és mindennap mesélni fog az apjáról a gyerekeknek. Igyekeznek elfelejteni azt ami itt történt. A történetek mindenkiben nyomot hagytak. A nyomozóban is. De mivel őt várják az ügyek túl sokáig nem tud a történeteken gondolkodni. Alex azon fantáziál, hogy megírja a történeteket. Ki tudja még siker is lehet. Azt pedig, hogy vissza tér e még csodaországba, és hogy hogyan alakul a történetük Rolandal az csak a jövő titka.